

Jón Ásbergsson

“Íslendingar ætla ikki at eta føroyska marknaðin”

Jón Ásbergsson, leiðari í Handilsráðnum í Íslandi, metur at túrurin til Føroya verður sera gevandi fyri vinnulívið í Norðuratlantshavinum. Hóast ferðalagið hjá forsætismálaráð-

harranum ikki er á almennari ferð, so roknar Jón við, at nógv kann spyrjast burturúr eini tilíkari ferð. “Í eini verð sum minkar í heilum, er tað týðningarmikið, at vit royna at fylgja við”, sigur hann

Vinnuráðstevna

Jón Ásbergsson sigur í samrøðu við Sosialin, at tað bara er einaferð áður, at hann hevur sæð tilíkan áhuga fyri at sleppa við á eini tilíkari handilsferð. Tað var tá ið ein sendinevnd uppá 100 fólk fór til Kina at kunnað seg um vinnumøguleikar har. Á Føroyaferðini verða 65 fólk við, og hetta vitnar

um ein sera stóran áhuga í tí vinnuliga sambandinum landanna millum.

Eitt annað, sum Jón heldur verða spennandi er, at so stórir munur er á fólkatálinum í londunum báðum. “Tað er áhugavert at íslendingar og føroyingar kunnu kappast á jøvnum føti, hóast at tað er rímliga stórir munur á fólkatálinum. Hetta, at vit økja um heimamarknaðin, er ein sunn menning sum vit leingi hava biðað eftir.

Uppfinna ikki djúpa tallerkin

Jón Ásbergsson sigur at vit helst ikki skulu roknað við, at alt fer at blóma beinanvegin. “Tað er ikki so, at vit finna eina spildurnýggja verð, tí íslendingar og føroyingar hava leingi samstarvað vinnuliga”.

“Hetta er fyrst og fremst eitt frálíkt høvi hjá okkum øllum, at heilsa uppá hvønn annan, og umgangast á ein meiri persónligan hátt. Soleiðis styrkja vit bondini sum longu eru har, men tað er sjálvandi eisini gott, um vit finna nýggjar hættir at samstarva”, sigur hann.

“Vit vóna, at onkrar fyrirtøkur finna saman, og harvið skapa eitt nýtt samstarv.

Jón Ásbergsson – leiðari í útflutningsráðnum

taka ímóti hesum rákum heldur enn at ræðast tey”.

Hann vísur á, at onkrar íslenskar fyrirtøkur longu hava voksið seg ov stórar til heimamarknaðin, men at hesar fyrirtøkur altíð syrgja fyri, at tann lokali kundin í Íslandi, ikki kennir seg gloymdan, hóast fyrítøkan einamest arbeiðir á altjóða marknaðinum.

Íslenski marknaðurin er opin

“Ofta hoyri eg føroyingar og íslendingar skemta um, at Íslendingar fara eta allan føroyska marknaðin. Men tað verður neyvan veruleiki”, sigur Jón Ásbergsson flennandi.

“Vit skulu hava í geyma, at tá ið londini samdust um fríhandilsavtaluna, gjørdist íslenski marknaðurin eisini víðopin, so har er onki til hindurs fyri, at føroysk vinnufólk kunnu keypa seg inn har. Íslandssáttmálin er eitt tekin uppá, at vinnulívið í Íslandi og Føroyum hevur tað gott. Vit skulu fegnast um, at hesi grannalondini samstarva so væl”, sigur Jón Ásbergsson at enda.

Vit vilja so fegin hava eitt blómandi vinnulív í Íslandi og Føroyum, og tiskil er tað gleðiligt, um vit síggja okkurt nýtt samstarv taka seg upp”.

Tað eru nógvir móguleikar at gera íløgur í báðum londum, og tað er eyðsæð, at her er tað næstan bara hugflogið sum setur avmarkingina, heldur Jón Ásbergsson.

Heimurin minkar

Tað er týðningarmikið at hava í geyma, at heimurin minkar í heilum, vil Jón vera við. “Vit síggja eitt rák runt um í heimi, at fyrirtøkur víðka um sín heimamarknað, og hetta eru vit eisini farin at síggja her uppi hjá okkum. Globaliseringin ella internationaliseringin er komin fyrri at verða, og vit mugu

Jón Ásbergsson á vinnuráðstevna í Kina

Íslendingar vælkomnir til Føroya

Løgmaður bjóðar íslenskari vinnulívsnevnd og forsætisráðharranum í Íslandi vælkomnum til Føroya

VINNUSAMSTARV

Jan Müller
jan@sosialurin.fo

– Tað kann tykjast sum talan er um eina íslenska innrás til Føroya, men tað er væl eisini eitt gott høvi hjá føroyskum vinnulívi at skapa sambond og fáa samband við móguligar vinnuligar samstarvspartnarar hinumegin og eisini at vísa á føroyskar loysnir í tí vinnu

teir arbeiða við. So hetta er væl ein felags móguleiki hjá bæði føroyskum og íslenskum vinnulívi at skapa sambond.

Sigur Jóannes Eidesgaard, løgmaður, nú ein stór íslenski sendinevnd kemur til Føroya í næstum.

Løgmaður bjóðar íslendingum vælkomnum. Hann leggur dent á, at tað er gjøgnum samstarv, at vit skulu blíva sterk. Men tað er greitt, at vit mugu ikki bara fokusera uppá teirra móguleikar her men so sanniliga eisini uppá okkara móguleikar har. Íslandssáttmálin letur upp okkara heimamarknað, sum er ein av heimsins minstu marknaðum til at blíva seks ferðir so stórir. Tað skuldi

verið eitt ógilt lóp fyrri føroyskt vinnulív.

Jóannes Eidesgaard heldur vit kunnu læra av íslendingum, tá ræður um at skaffa sær nýggjar marknaðir. – Henda vitjanin hjá íslenska vinnulívinum er bert ein av mongum, og hetta fær meg eisini at hugsa um týðningin, at vit sjálvir fara út í onnur lond, sum eitt nú til India. Tað er týðningarmikið, at eitt land sum Ísland ella Føroyar, tekur ovasta leiðaran við sum duraopnara, tá talan er um skapa nýggjar samstarvsmóguleikar. Eftir tað kemur so vinnulívið og troytir móguleikar.

Løgmaður heldur tað vera sera áhugavert fyrri okkum at

Løgmaður bjóðar íslenskari vinnulívsnevnd og forsætisráðharranum í Íslandi vælkomnum til Føroya

gera sum íslendingar, nevniliga at troyta móguleikarnar fyrri samvinnu við eitt nú eysturstrond USA. – Her er ein marknaður, sum vit høvdu áður men sum íslendingar eru á veg inn aftur har og eg ivist ikki í, at tað ber hjá okkum eisini til at fáa eitt samstarv upp at standa, og tað var væl eitt av endamálnum við ferðini hjá Bjarna Djurholm í USA herfyri.

Løgmaður heldur tað tí

vera eitt gott hugskot, at vit og íslendingar í felag fara út í verðini at vísa fram okkara vinnulív.

Hittast

Tað er greitt, at løgmaður og íslenski forsætisráðharrin fara at hava samrøður, nú stór sendinevnd kemur til Føroya. Løgmaður sigur, at hann ætlar sær eisini at fáa eina frágreiðing um, hvussu er stætt við íslenska búskapinum, nú so nóg

hevur verið frammi í miðlunum seinastu tíðina um íslenska búskapin.

– Eg vil sjálvandi nýta høvi at hitta íslendingar og vita, hvussu stóðan er hjá teimum og hvussu teir kunnu menna samvinnuna við Føroyar.

Jóannes Eidesgaard vísir til Hoyvíkssáttmálan, sum gevur nógvar nýggjar móguleikar fyrri samvinnu millum londini. Eitt nú vísir hann á, at tað er gott, at íslendingar duga at síggja móguleikar fyrri samvinnu við føroyskt vinnulív.

– Vit mugu nú taka Hoyvíkssáttmálan upp og vita, hvat er skilagott í næstum.